

den 8. november, tror jeg det var, som følge af en drøftelse af sagen i Euro 11, hvor vi andre ikke har været med.

Og derfor er det i strid med de faktiske forhold i jernindustrien, som man plejer at sige, hvis man tror, at verden er uforandret på en lang række områder efter gennemførelsen af den fælles valuta.

Frank Dahlgaard (UP):

Ja, tak for ministerens svar, som jo må efterlade almindelige mennesker lidt spørgende, for hvordan påvirker det deres dagligdag, deres muligheder for et godt liv her i Danmark, om vi er med, om ministeren eller hendes efterfølger engang sidder med ved bordet eller ikke gør det? Det at vi ikke får nogle informationer, hvilken rolle spiller det? Og det er jo heller ikke rigtigt.

Al mulig konjunkturvurdering er jo ikke noget, der kommer frem på et møde mellem 11 ministre nede i Frankfurt eller Bruxelles, eller hvor det foregår. Der foreligger massevis af vurderinger fra de forskellige økonomiske institutter rundt omkring og fra nationalbankerne, som løbende informerer hinanden.

Sådan har det jo været i 20-25 år, sådan er det også i dag. Så ministeren skylder mere konkret et svar på spørgsmålet: Hvad er det konkret? Hvilke beslutninger havde været anderledes, hvis Danmark havde været med ved bordet? Og hvorfor varer disse møder i Økofin, de efterfølgende møder, hvor alle 15 lande er med, ikke længere? Det er jo ikke bare Danmark, der ikke er med, det er Storbritannien jo heller ikke. Det er faktisk et land, der er 12 gange så stort som Danmark. Og det er også Sverige. Så hvis ministeren ønsker informationer, som ministeren ikke får andre steder fra, kan ministeren jo sørge for, at mødet bliver længere.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Hr. Frank Dahlgaard kan ikke snakke sig fra virkeligheden. Det er dokumenterbart, at økofinmøderne er meget kortere, indtil flere timer kortere, end de var før. Og det er, fordi spørgsmål, der er på dagsordenen, behandles og drøftes i et andet forum inden økofinmødet. Og derfor kan England, Danmark, Sverige og Grækenland udmærket diskutere, men situationen er jo bare en anden, end hr. Frank Dahlgaard vil pådutte.

Det svarer til, hvis Det Radikale Venstre, hvilket jo vil være utænkeligt, og derfor bruger jeg det som et eksempel, ikke deltog i forhandlingerne om finansloven overhovedet, men kunne få lov til at stemme for resultatet, når der blev forelagt et forhandlingsresultat i Folketingssalen. Det er den nøjagtige beskrivelse af den nuværende situation. Og ethvert tænksomt menneske kan jo sige sig selv, at hvis ikke man har medindflydelse på processen, prioriteringerne, diskussionerne, udviklingerne af, hvad det så er, der er det reelle problem, og hvordan vi skal løse det problem i fællesskab, så er man sat udenfor at påvirke det beslutningsgrundlag, som man til sin tid skal forholde sig til.

Frank Dahlgaard (UP):

Ja tak. Ministeren har vistnok et ret stort problem. For det er jo et væsentligt argument for ministeren og for regeringen, at vi skal med i euroen og afskaffe kronen, så at vi kan få medindflydelse. Og så kommer der en gang nationaløkonomisk tågesnak, som fru Mortensen og hr. Hansen overhovedet ikke kan forholde sig til. Det kan hr. Frank Dahlgaard, der er cand.polit., heller ikke.

Hvilken rolle spiller det for den almindelige dansker med hensyn til velfærd og muligheder i fremtiden, beskæftigelse, realløn osv., om økonomiministeren sidder med ved bordet eller ikke sidder med ved bordet? Om noget guld salg foregår på en anden måde? Om der er nogle direktiver, der er trukket tilbage? Om en konjunkturvurdering bliver forelagt i det råd, i stedet for at man kan læse den i aviserne eller få den andre steder? Og de andre ting – der er noget diskussion, der foregår dér. Jamen hvad kommer det mig ved, siger den enkelte dansker. Og det siger jeg også.

Kan ministeren ikke mere konkret fortælle, på hvilke områder i disse 10½ måned, Danmark har mistet indflydelse, fordi vi ikke har været med. Jeg troede, ministeren havde talt om de renteændringer, der har været, ned og så op igen, i Den Europæiske Centralbank, men det har ministeren altså valgt ikke at gøre. Det var da ellers noget konkret, man kunne diskutere.

Men det andet er så diffust og uvedkommentede for almindelige mennesker. Jeg forstår det heller ikke, for ministeren bør kunne fortælle mere konkret, hvad det er for noget, danskerne går glip af, ved at vores repræsentanter ikke er med ved bordene.